

קוראים יקרים, לפניכם מדרש חדש שכתבתי על פי פרשנות שלי למאורעות פרשת תולדות.

Dear readers, I present here a new Midrash I have written based on my interpretation to Parashat Toledot

מדרש עובדיה לפרשת תולדות

ורבקה שומעת בדבר יצחק אל עשו בנו, הדיא הוא דכתיב, מעט ורעים היו ימי שני חיי (בראשית מ:ט). באותה שעה שנטל יוסף את אביו והביאו לפני פרעה, אמר לו יעקב ליוסף, תמסי עליה, כל אותן שנים שהיית משנה למלך לא היית יכול לשגר אצלי דוכוס אחד או איפרכוס אחד, שלא אכלה ימי בצער? אמר לו יוסף, טורח הייתי לכונן נבואתי. מיד אמר לו יעקב: לך נאמור לפרעה, מעט ורעים. ולא לפרעה הנה אומר אלא ליוסף המליץ בינותם, שלא הנה לו לקיים נבואת חלומותיו אלא לילך לאביו ולהודיעו שעודנו חי. שכן אמרו, אין כל אדם יכול לכונן נבואתו, ולא עליה המלאכה לגמור, וכן אתה מוצא ברבקה, שראתה באספקלריה שאינה מאירה "ורב יעבוד צעיר" ולא היתה יודעת מי רב ומי צעיר, שיעקב צריך הנה לצאת בראשונה. ולא זו בלבד, אלא שהכתוב נקרא לפניו ואתריו, ואי אתה יודע אם הצעיר עובד את הרב או הרב את הצעיר.

“Rivka heard as Yitzhak was speaking to Esau his son” – this is what is written “the days of my life were short and bitter” (Gen. 47:9). When Joseph took Yaakov to see Pharaoh, Yakkov told Joseph: “I am very angry with you. All these years you were the viceroy, you weren’t able to send me one general or one governor, so my days will not be burnt away in agony? Joseph told him: I tried to make my dreams come true. Yaakov then told him: “Tell Pharaoh, short and bitter!” He was not talking to Pharaoh, but rather to Joseph, who served as translator, telling him that he should have informed his father that he was alive, rather than try to make his dreams come true. The same thing happened with Rivka. She had a prophecy through a foggy mirror (i.e. vague message), that “the great one will serve the young one”, and did not know for certain who is the great and who is younger, since Yaakov was supposed to be born first. Not only that, the verse could also be read as saying “the great one will **be served by** the young one.”

וכל ימיה של אותה צדקת היתה מצטערת על דבר זה, שנקבעה הנבואה בלבנה על יעקב, והיתה רואה את יצחק מקרב את עשו וצונחת בלבנה עליו. ומפני מה לא גלתה נבואתה ליצחק? ששפעה שפא עבד אברהם אצל אביה ואצל אמה ואמר להם, תנו לי את הנערה ואוליכה אצל בן אדוני, אמרו לו "הנה רבקה לפניך קח ונלך", ולא היו נותנין עיניהם אלא על הממון, שמשא עשרה גמלים מרגליות ואבנים טובות הוליד עבד אברהם לתרו. ולא בקשו לעבדה אצלם אלא מפני שנתן להם העבד מיני מתיקה וגלוסקאות נפות, ומן המרגליות לא נטלו ולא כלום. באותה שעה אמרה רבקה בלבנה, מי ישמע בקולי? אם אין אני לי מי לי!

All her life, that righteous woman was distressed because of this, since she understood the prophecy of speaking of Yaakov. She saw Yitzhak showing affection to Esau and would voicelessly scream at him. Why didn't she reveal the prophecy to Yitzhak? Because when Abraham's servant came to her father and mother and said "let the girl go with me," they said "here is Rivka, take her and go," and all they cared about was the money, since Abraham's servant took with him to Haran ten camels' burden worth of precious stones and pearls. The only reason they wanted to have her stay [the next day] was that the servant gave them only sweets and pastries, and nothing of the jewelry. At that moment Rivka thought to herself: no one listens to my voice! If I don't take matters into my hands, no one will!

וַיִּצְחָק אֵף הוּא לֹא הָיָה מְסַרְהֵב בְּרַבְקָה שֶׁתְּשִׁיחַ עִמּוֹ, שֶׁמִּזְמַן שֶׁהֶעֱלָהּ אָבִיו עַל הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְיָחוּ כַּפּוֹת כְּשֶׁהָ לְטַבַּח יוֹבֵל, נִכְנָסָה אֵימָה גְדוֹלָה בְּלִבּוֹ וּמִדַּת הַדִּין מִתּוֹקָה עַל פְּנֵיו תָּמִיד, וְלֹא הָיָה מְרַבֵּה בְּשִׂיחָה עִם כָּל אָדָם אֲלָא עִם עֵשָׂו בְּנוֹ אֱהוֹבּוֹ, כְּאֹתוֹ שֶׁרוֹצֵה לְכַפֵּר עַל מַעֲשָׂיו אָבִיו. וְכֵן אָמַר רַב סַפְרָא, שֶׁהָיָה סוֹפֵר כָּל תִּיבוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה, שֶׁבְּדַבְרֵי אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵיו הַשְּׁלוֹם אֵתָּה מוֹצֵא ת"נ תִּיבוֹת, וְדַבְרֵי יִצְחָק אֵינָן אֲלָא קע"ט.

Yitzhak also did not encourage Rivka to talk to him, since from the time his father put him on the altar, with hands and legs bound as a lamb awaiting slaughtering, he was filled with great fear and always had a harsh expression. He would not talk much with anyone except for his beloved son Esau, as though trying to atone for what his father did to him. Rav Safrai (the Counter), who used to count all the words of the Torah, indeed found that Abraham speaks 450 words, while Yitzhak utters only 179.

וְהָיְתָה רַבְקָה שׁוֹמְרַת מֵאַחֲרֵי הַפְּרָגוֹד וְשֹׁמְעָה שֶׁעֲתִיד יִצְחָק לִיתֵן בְּרָכָה לְעֵשָׂו. מִיָּד קָרָאָה לְיַעֲקֹב וְאָמְרָה לוֹ לִילֵךְ וְלִיטוֹל אֶת הַבְּרָכוֹת. וְכִשְׁשָׁמַע יַעֲקֹב כִּדְּ נִתְמַלֵּא חֲלֻקָּה, וְנִעֲשָׂו בְּרַכְיוֹ נִחְלֵי מַיִם, וְכָל עֲצָמוֹתָיו דָּא לְדָא נִקְשָׁן. אָמַר יַעֲקֹב, אֲפֹשֶׁר תּוֹרָה שֶׁעֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִיתְּנָה לְנוּ עַל הַר סִינַי כְּתוּב בָּהּ לֹא תוֹנּוּ אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ, וְלֹא תִגְנוּב, וְלֹא תִכְחָשׁוּ, וְלֹא תַעֲמוּד עַל דָּם רַעַף, וְאֵנִי הוֹלֵךְ אֲצִל אַבָּא וּמְרַמָּה אוֹתוֹ וּמְצַעֵר אֶת אַחֵי? אֲמָרָה לוֹ רַבְקָה, וְלֹא כְּתוּב בַּתּוֹרָה כִּכְד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אֲמִיד? וְאִישׁ אָבִיו וְאִמּוֹ תִירָאוּ?

Rivka was eavesdropping behind the curtain, and she heard that Yitzhak is going to give the blessings to Yaakov. She immediately called Yaakov and told him to go and take the blessings for himself. When Yaakov heard that he was terrified, his knees turned to water, and his bones started to clatter. He said: The Torah, which God will give us on

Mount Sinai, says: you shall not deceive each other; you shall not steal; you shall not commit perfidy; you shall not stand idly by while one is suffering. How can I deceive my father and cause pain to my brother? Rivka then told him: but doesn't the Torah say "honor your father and mother" and "revere your mother and father?"

החל יעקב מצר ואומר אוי לי מיצרי ואוי לי מיצרי! אוי לי אם אומר ואוי לי אם לא אומר! לעבור על דברי אמי אי אפשי שפבר נאמר "ואמו תיראו", ולהונות את אבי אי אפשי שנאמר "לא תונו" ונאמר "אביו ואמו תיראו", אלא אני הולך אצל אבא ואיני משים עצמי כעשו, וחזקה על צדיק כמוהו שיגיש בי ונמצאתי מקנים דברי תורה בשב ואל תעשה.

Yaakov was then in great distress. He said: woe to me of my desires and woe to me of my Creator! Woe to me if I speak and woe to me if I don't speak. I cannot disobey my mother since it says "revere your mother", and I cannot deceive my father since it says "you shall not deceive" and revere your father." Rather I will go to my father but will not make an effort to imitate Esau, and I am sure that a righteous man such as him will notice that I am Yaakov. This way I will passively do the right thing.

נטל יעקב בשר ויין ובא לו אצל אביו, ורבה עומדת פתח האוהל, ולא היה יכול יעקב לרמוז ליצחק שייעקב הוא, שמא תרגיש בו רבה ומקפיד עליו. מה עשה? לא שנה קולו ולא שנה דבורו. שהרי הגע בעצמך, עשו ויעקב תאומים, היאך אדם גדל בכפיפה אחת עם תאומו ואינו יודע לשנות קולו ודבורו שיהיו כמוהו? אלא שבקש יעקב לרמוז ליצחק ולא נרמוז, שפבר היתה הברכה מקושקשת בקרבו כזוג של פעמון ומבקשת לצאת.

Yaakov then took meat and wine and went to Yitzhak, and Rivka meanwhile stood at the door. Yaakov was not able to hint to Yitzhak that he is an impostor for fear that Rivka will get upset with him. What did he do? He did not alter his voice or manner of speech [and that's why Yitzhak kept questioning his identity.] One should consider this: Esau and Yaakov were twins. How is it possible that one would not be able to pass as his twin? Rather Yaakov was trying to hint to Yitzhak [that he is an impostor] but Yitzhak did not get the hint, since the blessing was already ringing in him like a bell and seeking to get out.

צא ולמד כמה יסורין נתגלגלו על ראש יעקב ועל ראש בניו בשביל שלא השיחה אותה צדקת עם בעלה, שהרי יודע היה יצחק בעשו שאיש ציד הוא, ויודע היה ביעקב שאיש תם יושב אהלים הוא, ולא נתפנו אלא ליתן את ברפת הגבירה לעשו ואת ברפת אברהם ליעקב. שפך אמר יצחק בלבבו: אין אני עושה כאבא ששלח מעליו את

יִשְׁמַעֲאֵל עַד שֶׁנִּשְׂאָ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, אֲלֵא עָשׂוּ וַיַּעֲקֹב שְׁנֵי מְלָכִים יְהִיּוּ הַמְשֻׁמְשִׁים בְּכֶתֶר אֶחָד. עָשׂוּ שׁוֹר צָבָא וַיַּעֲקֹב אֲבִיר הַרוּעִים, עָשׂוּ מְלָךְ, וַיַּעֲקֹב רֹאשׁ סִנְהֶדְרִי.

Now see how much suffering befell Yaakov and his sons because Rivka did not talk with her husband. Yitzhak knew that Esau is a mighty hunter and that Yaakov is a simple shepherd, and all he wanted to do is bless Esau with sovereignty and Yaakov with Abraham's blessing. For he thought: I will not do as my dad, who drove Ishmael away from him, and caused him to marry in Egypt. I will rather have Esau and Yaakov as two kings wearing one crown. Esau will be the general and Yaakov the spiritual leader. Esau the king, Yaakov the head of the Rabbinical Court.

וְכִינּוּן שֶׁהָיָה סְבוּר שֶׁעָשׂוּ עוֹמֵד לְפָנָיו, לֹא נָתַן לוֹ אֲלֵא אֶת בְּרַכַּת הַגְּבוּרָה וְאָמַר לוֹ "הֲגוּה גְּבִיר לְאַחִיד". יֵצֵא יַעֲקֹב וְנִכְנַס עָשׂוּ וְאָמַר לוֹ לִיִּצְחָק "יָקוּם אָבִי וַיֵּאָכֵל מִצֵּיד בְּנֹו". בִּינּוּן שֶׁשָּׁמַע יִצְחָק כִּד מִיָּד יָדַע שֶׁאוֹתוֹ שָׁקִיבֵל הַבְּרָכָה לֹא הָיָה עָשׂוּ, שֶׁאֵין שִׁיחַתוֹ שֶׁל זֶה כְּשִׁיחַתוֹ שֶׁל זֶה. נִעְנָה וְאָמַר לוֹ לַעֲשׂוֹ "כָּא אַחִיד בְּמַרְמָה וְנָטַל בְּרַכְתָּךְ", בְּרַכְתָּךְ דִּיקָא וְלֹא בְּרַכְתּוֹ, שֶׁבְּרַכַּת יַעֲקֹב בְּרַכַּת אֲבָרְהָם הִיא.

Since he believed it is Esau in front him, he gave him none other than the blessing of sovereignty and said “be a master to your brothers.” Now Yaakov left and Esau came in, and he told Yitzhak “let my father get up and eat of his son’s game.” When Yaakov heard that he knew right away that the one who just received the blessing was not Esau, since one’s manner of speech was not the same as his brother. He replied to Esau “your brother came deceitfully and took your blessing.” YOUR blessing, and not HIS blessing, since the blessing [destined] for Yaakov is Abraham’s blessing.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה פָּתַח עָשׂוּ אֶת פִּיו וַיִּזְעַק וַיַּעֲקֹב גְּדוּלָה וּמְרָה, וְהִיָּתָה אוֹתָהּ הַיַּעֲקֹב תְּלוּיָהּ בְּשִׁמֵי מְרוֹם וּמִמֶּתִינָה לְשַׁעַת הַכּוֹשֶׁר. וְאֵימָתִי יִרְדֶּה? בִּימֵי מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּיִרָה שֶׁנֶּאֱמַר (אסתר א:ד): וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק וַיַּעֲקֹב גְּדוּלָה וּמְרָה. שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִצִּיל עֲשׂוֹק מִיָּד עוֹשֵׁק וְשֶׁעָרִי וַיַּעֲקֹב לֹא נִנְעָלוּ, שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל יח:יח): אֲבִיו כִּי־עָשׂוֹק עָשָׂה, גְּזוּל גְּזוּל אֵחַ וְאִשָּׁר לֹא־טוֹב עָשָׂה בְּתוֹךְ עַמּוּוֹ, וְנֶאֱמַר (תהלים קג:ו): עָשָׂה צְדָקוֹת יְיָ וְיִמְשָׁפְטִים לְכָל־עֲשׂוֹקִים.

At that moment Esau opened his mouth and screamed bitterly, and that scream remained suspended in heaven, waiting for the right time to come back. And when did it come down? At the time of Mordechai and Esther in Shushan, as it is written (Esth. 1:4): “He [Mordechai] went out to the city and screamed bitterly”. Because the Holy One, Blessed

be He, save the deprived from the robber, and the gates of scream are never locked, as it is written (Ezek. 18:18) “one who deprived his father, robbed his brother, did not do good amongst his people” and it is written (Ps. 103:6) “God delivers righteousness and justice to all who were deprived [by robbers.]

עָמַד עָשׂוּ וּבִקְשׁוּ בְרָכָה מֵאָבִיו. אָמַר לוֹ אָבִיו לֹא הָיְתָה לִי אֵלָּא בְרָכָה אַחַת וּכְבֹר נְתִיתֶיהָ לְיַעֲקֹב, וְלֹא נִחָה דַעַתּוֹ שֶׁל עָשׂוּ עַד שֶׁנִּשְׁבַּע לוֹ אָבִיו שֶׁאִם יִרְבוּ עֲוֹנוֹתָיו שֶׁל יַעֲקֹב עַל זְכוּיוֹתָיו יִכְנַס תַּחַת יָד עָשׂוּ, וְעַד־זֶה הָיָה בֵּין בְּטָרוּנְיָא עַל יַעֲקֹב שֶׁנִּשְׁטַל מִמֶּנּוּ אֶת בְּרַפְת מִשְׁמֵנֵי הָאָרֶץ וְאֶת הַהוֹה גְּבִיר לְאַחִידָה, וְהָיְתָה הַשְׁנֹאָה מִפְּעֻפְעַת בּוֹ כְּאֶרֶס שֶׁל עֲכָנָאִי. יָצָא עָשׂוּ מֵאֶצֶל אָבִיו וּבָא לוֹ אֶצֶל אִמּוֹ וְסִפֵּר לָהּ כֹּל אוֹתוֹ הַמַּעֲשֵׂה וְאָמַר חַיִּי שֶׁאֵינִי נוֹטֵל אֶת נְשִׁמָּתוֹ שֶׁל אָחִי, שֶׁבָּא עָלַי בְּמַרְמָה וּגְזֵלָנִי, וְאֵינִי אֲנִי מִמְתִּין אֵלָּא שֶׁיִּנְאַסֶּס אָבִי לְבֵית עוֹלָמוֹ, וְהוּא לֹא הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁמִּמֶּנָּה יָצָא הַדְּבָר.

Esau then decided to ask his father for a blessing. His father told him “I only had one blessing and I have already given it to Yaakov.” Esau did not rest until his father swore to him that if Yaakov’s transgressions will outnumber his merits, he will be subdued by Esau. Esau still held a grudge against Yaakov for taking from him the blessing of the abundance of the land and sovereignty over his brethren, and the hatred boiled in his blood as a viper’s venom. Esau left his father wand went to his mother to tell her the whole story. He said “I swear to God that I will take my brother’s life, for coming at me with deceit and robbing me, and I only wait for my father to pass away.” He did not know that she was the one behind the plot.

בֵּינוֹ שֶׁשִּׁמְעָה כִּי, הִלְכָה אֶצֶל יִצְחָק וְאָמְרָה לוֹ "אִם לֹא־יִחַס יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת חַת כְּאֵלֶּה לָמָּה לִי חַיִּים". בְּאוֹתָהּ שָׁעָה בָּכָה יִצְחָק וְאָמַר, אֲנִי בִקְשָׁתִי שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת כְּאָבִא וְהָרִי אֲנִי כְּאָבִא, מָה אָבִא שִׁלַּח אֶת בְּנֵי מִעֲלֵיו וּבָאָה עָלָיו אֲשֶׁתוֹ בְּטָרוּנְיָא, אַף אֲנִי כִּי. קָרָא לְיַעֲקֹב וְאָמַר לוֹ שִׁיגְדֵה אֶצֶל לָבוֹ, וְכִינּוֹן שְׁלֹא הָיָה יוֹדֵעַ מָה יַעֲלֶה בְּגוֹרְלוֹ בְּבֵית לָבוֹ, אָמַר הָרִינִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרַפְת אֲבִרְהֶם בְּשָׁעָה זוֹ, שֶׁנִּנְאַמַר וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב וַיִּבְרָךְ אֹתוֹ, וּמָה בְּרַכּוֹ? וְנִתְּנוּ-לָהּ אֶת-בְּרַפְת אֲבִרְהֶם לָהּ וּלְנִרְעָה אִתָּהּ.

When Rivka heard that, she went to Yitzhak and told him “if Yaakov takes a Hittite woman for a wife, I will lose the desire to live.” Yitzhak started crying and said “I wanted to avoid repeating my dad’s actions, and now I am just like him, just as he sent his son away and was criticized by his wife, so it happens to me.” He then called Yaakov and told him to go to Laban. Since he did know what will happen to Yaakov at the house

of Laban, he decided to give him Abraham's blessing at that time, as it is written "Yitzhak summoned Yaakov and blessed him." And what blessing did he give him? Abraham's blessing: "He shall give you the blessing of Abraham; You and your descendants."

כִּי וַיִּזְכַּר אֱלֹהִים עִשָׂו בְּלִבּוֹ וַיֹּאמֶר, כִּשְׁהֵייתִי אֶצֶל אָבִי אָמַר לִי שְׂאִין לֹא אֶלָּא בְּרָכָה אַחַת, וְעַכְשָׁיו נִתְּנָה בְּרָכָה לְיַעֲקֹב? אֲתִמְהָה! אֲפֹשֶׁר נִתְּנָה לֹא בְּרָכָה בְּשִׁבְיִל שְׁהוֹלֵךְ לִישָׂא אִשָּׁה? מִיָּד עֵמֵד עֲשׂו וְלָקַח לֹא אִשָּׁה עַל נַפְשׁוֹ וְהָיָה מִמֵּתִין שְׂיִתֵּן לוֹ יִצְחָק בְּרָכָה וְהוּא לֹא הָיָה יוֹדֵעַ שְׁשִׁתִּי בְּרָכוֹת הֵן, הַגְּבוּרָה וּבְרַפְת אֲבָרָהֶם, אַחַת לֹא וְאַחַת לְיַעֲקֹב.

When Esau saw that he was perplexed. He started thinking, saying "when I was with dad he said that he only has one blessing, and now he gives a blessing to Yaakov? I wonder! Is it possible that the blessing is because he is going to get married? Esau decided to marry another wife, in addition to his two wives, and then waited for Yitzhak's blessing. He did know that Yitzhak had two blessings [only], one of sovereignty and one Abraham's blessing, one for him and one for Yaakov.

וְכִינּוֹן שְׂיִצְאָה יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע קָרָא יִצְחָק לְרַבְקָה וְהַכְנִיסָהּ אֶצְלוֹ וְהִתְחִיל בּוֹכָה וַיֹּאמֶר, אוֹי לוֹ לִבְנֵי שְׁגָלָה מֵעַל שְׁלֶחַן אָבִיו, אִי לֹא רַבְקָה שְׁבִיבִיל שְׁלֹא נּוֹמֵית לִי שְׂאֵת מִבְּקֻשְׁתָּ לִיתֵּן בְּרָכָה לְיַעֲקֹב גְּזַרְתָּ עָלָיו וְעַל בְּנָיו גְּלוּת. אַף אֲנִי הֵייתִי יוֹדֵעַ בּוֹ בְּעֲשׂוֹ שְׁלֹא אִישׁ תָּם הוּא וּבְקֻשְׁתִּי לְעֲשׂוֹתוֹ מָלְךְ וְלִיתֵּן בְּרַפְת אֲבָרָהֶם לְיַעֲקֹב אֶלָּא שְׂאֵהֲבַתְךָ קִלְקֵלָה אֶת הַשׁוֹרָה. אִי לֹא יִצְחָק שְׁלֹא הֵייתִי מְבַקֵּשׁ לְהַשִּׁיחַ עִם הַבְּרִיּוֹת וּלְעַרְב דַּעְתְּךָ עִמָּהוּ, שְׂאֵלְמָלָא אַתָּה מְשִׁיחַ עִם אִשְׁתְּךָ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לֹא הֵייתָ מְבַקֵּשׁתָּ לְהוֹנוֹת אוֹתְךָ וְאַתָּה עֲשׂוֹ וְלֹא הֵייתָ מְכַנִּיסָהּ בְּנָה יַעֲקֹב בְּצָרָה זֹו.

Once Yaakov left Be'er Sheba, Yitzhak called Rivka into his tent. He started crying, saying:

Woe to the son who was expelled from his father's table!

Woe to you Rivka! Because you did not tell me that you want Yaakov to receive a blessing you have decreed exile on him and on his children.

Woe to you Yitzhak! You did not seek to talk to people and be engaged with them. Had you spoken to your wife every day, she would not try to deceive you and Esau, and would not put her son Yaakov through these travesties.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה לוֹ לִיִּצְקֹב, אַתָּה הִזְנִיתָ אֲבִיךָ בְּבִגְד וַיְגִדִי, סִיִּידָהּ, אֵין אַתָּה גִּפְטָר מִן הָעוֹלָם עַד
שְׁבָנֶיךָ מוֹנִים אוֹתְךָ בְּבִגְד וַיְגִדִי, שְׁנֹאֲמַר וַיִּשְׁחַטוּ גְדֵי עֲזִים וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַכְּתָנֶת בַּדָּם.

At that time a heavenly call came out and told Yaakov: You have deceived your father with a garment and a young goat, I swear to you, you will not leave this world before your own sons deceive you with a garment and a young goat, as it is written “they slaughtered a young goat and dipped the robe in the blood.”